

ת"פ 15643/05/13 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד יוסי אסור - בעצמו, קאמרה המרכז לתדמית ותקשורת בע"מ, שניהם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15643-05-13 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' אסור ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור
מרכז ותיקים מיוחדים
ע"י ב"כ עו"ד איתמר ענברי
המאשימה
נגד
1. יוסי אסור - בעצמו
2. קאמרה המרכז לתדמית ותקשורת בע"מ
שניהם ע"י ב"כ עו"ד עדי ארליך
הנאשמים

גזר דין

מבוא

1. נאשם 1 היה בכל המועדים הרלוונטיים בעליה הרשום ומנהלה הפעיל של נאשמת 2.
2. הנאשמים הורשעו, לפי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות, כדלקמן:
באישום הראשון - 4 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.
לפי האישום הראשון, במהלך השנים 2008 - 2009 ניכו הנאשמים מס תשומות שלא כדין ב-4 דוחות תקופתיים שהגישו למנהל מס ערך מוסף בסכום של 1,316,881 ₪, וזאת בהיעדר מסמכים ובמטרה להתחמק מתשלום מס. הנסיבות המחמירות נובעות מהסכומים הגבוהים שמתשלומם התחמקו או השתמטו.
באישום השני - 7 עבירות של סיוע לאחר להתחמק או להשתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב לו, לפי סעיף 117(ב) ביחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף.

לפי האישום השני, בתקופה שבין יום 30.6.08 ובין יום 30.12.08, הוציאו הנאשמים לחברת ד.ש.ש.א.י חברה לקבלנות בע"מ 21 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם נאשמת 2 (להלן - "החשבוניות הפיקטיביות")

מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוציאו את החשבוניות. סכום החשבוניות הפיקטיביות שהוציאו הנאשמים הוא 9,907,324 ₪, וסכום המס הנובע מהן הוא 1,329,557 ₪.

3. לפי הסדר הטיעון, התביעה הגבילה עצמה לעתור למאסר מקסימאלי לתקופה של 20 חודשים, ותהא חופשית בטיעוניה לעניין המאסר על תנאי והקנס, ואילו ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

5. בתסקירו הראשון מיום 1.10.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם גרוש, אב לשלושה ילדים ואינו עובד, לטענתו, בשל כאבי גב כרוניים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את מצוקתו הכלכלית, חובות שהוא חב לגורמים רבים וקשייו במציאת עבודה בשל עברו הפלילי וההתמכרות, והיעדר תפקוד תעסוקתי במשך שנים. עוד מסר הנאשם כי אינו משלם מזונות בשל מצבו הכלכלי. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן שימוש בסמים ואורח חיים התמכרותי ושולי, לצד מעורבות חוזרת בעבריינות, כאשר סנקציות חוקיות לא סייעו לו לערוך שינוי בחייו. הנאשם גם התקשה להכיר בפגיעות בקרוביו לאורך השנים. עוד עמד שירות המבחן על עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועל הקשר בין התמכרותו לסמים ובין העבריינות בה מעורב. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם התקשה להכיר באופן מלא באחריותו לביצוע העבירות וטען כי מחוסר ידיעה לא הגיש דו"חות כנדרש. הנאשם גם לא הביע חרטה על מעשיו ולא מבין חומרת העבירות. עוד פירט שירות המבחן את ניסיונות הטיפול שבהם נטל הנאשם חלק ואת קשייו להתמיד בטיפול. לאור קשייו של הנאשם בנטילת אחריות ושיתוף פעולה עם שירות המבחן, לא מצא שירות המבחן מקום להתערבות טיפולית ולא בא בהמלצה שיקומית.

6. לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת להתייצב בפני שירות המבחן והוגש תסקיר משלים מיום 23.1.18. בתסקירו הוסיף שירות המבחן כי בתקופת הדחייה נערכו לנאשם 3 בדיקות שתן, באחת נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס ובשתיים שרידי סם מסוג הרואין. הנאשם שלל שימוש בקנאביס והתקשה להסביר הממצאים. כן טען כי את ממצאי הסם מסוג הרואין יש לתלות בנטילת משכך כאבים, במרשם, הכולל חומרים אופיאטים. שירות המבחן התרשם כי חלה הגמשה מסוימת בעמדותיו באשר לביצוע העבירות וכי תיאר את השימוש בסמים כרקע לביצוע. כן עולה מדבריו, כי הוא מבין, בדיעבד, את חומרת העבירות ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם תיאר כי בשנים האחרונות חל שינוי חיובי בהתנהלותו והוא שלל שימוש בסמים. עם זאת, לא היה בידי שירות המבחן לוודא זאת, לאור תוצאות בדיקות השתן. מטעם זה, גם לא מצא שירות המבחן מקום לשלב את הנאשם בטיפול בתחום ההתמכרות.

לאור נטילת האחריות וההתמנות במעורבות בפלילים, והזמן שעבר מאז ביצע עבירות, ולמרות עברו הפלילי של הנאשם, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבחן התואם את צרכיו ומאפייניו של הנאשם.

תמצית טענות הצדדים

7. לטענת בא כוח התביעה בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: הנאשם פגע בערך השוויון בנטל המס בכך שדרש מס תשומות בהתבסס על חשבוניות פיקטיביות. בכך גם מעל הנאשם באמון שניתן בו. הנאשם לא רק חטא בעצמו אלא גם החטיא אחרים וסייע להם להתחמק מתשלום מס; הנאשם ביצע עבירות רבות במשך למעלה משנתיים; לא מדובר במעידה חד פעמית אלא בתכנון מוקדם; כתוצאה מביצוע העבירות נגרם למדינה נזק כבד; הנאשם העלים או סייע להעלים מס בסכום של 2,646,438 ₪.
8. לטענתו, לאור מדיניות הפסיקה, בעבירות מס מטריאליות, ישנה מגמה עקבית למיצוי הדין עם עברייני מס והטלת מאסרים בפועל לתקופות ממושכות וקנסות כבדים, ואף כאשר מדובר בסכומים נמוכים יותר מהסכום הכולל של העלמת מס במקרה הנדון.
9. לטענת התביעה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים, אולם התביעה הגבילה עצמה לעתור למאסר לתקופה של 20 חודשים בשל הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, ולמרות שהמחדלים לא הוסרו.
10. עוד טען בא כוח התביעה כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, אין ליתן משקל של ממש לנסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שהן באות לידי ביטוי בתסקירים שהוגשו לבית המשפט, משום שלא די בהן על מנת להצדיק ענישה מקלה בעבירות מס מהסוג שבהן הורשע הנאשם. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש שהוא בחריגה ממשיית ממתחם העונש ההולם ולפיכך אין לאמץ ההמלצה. גם אין הסבר של ממש לשינוי שחל בין תסקיריו של שירות המבחן. עוד הוסיף, כי שיקום אינו רלוונטי בעבירות מס וכי על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים בעבירות מס. בא כוח התביעה הוסיף וציין את עברו הפלילי של הנאשם, לרבות בעבירות כלכליות.
11. עוד הוסיף וטען, כי התביעה הסכימה למקם הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, למרות שלא הסיר את המחדלים, וזאת לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם. אולם, אין בנסיבות אלו כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.
12. מכאן עתר בא כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, מאסר על תנאי, קנס הנע בין 5 - 10 אחוזים מסכום המחדל, והתחייבות.
13. באת כוח הנאשמים טענה, כי בקביעת מתחם העונש, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: העבירות בוצעו בטווח של 6 חודשים ומדובר ב-4 דו"חות תקופתיים בלבד; הנאשם הוציא חשבוניות פיקטיביות בסכום של 1,329,557 ₪, וקיזז חשבוניות בסכום של 1,616,000 ₪. מכאן, שסכום המס שלא שילם הוא 13,000 ₪ בלבד. הנאשם ביצע העבירות על רקע התמכרותו לסמים והצורך לממן ההתמכרות.
14. לטענת באת כוח הנאשמים, לפי מדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין 24 או 36 חודשים, בהתאם לנסיבות העניין, ואף כאשר נוהלו הוכחות בחלק מפסקי הדין. כן עתרה לקחת בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת מתחם הקנס, ואת העובדה כי הוא מצוי בכינוס נכסים.

15. עוד טענה באת כוח הנאשמים, כי יש סמכות לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, וכי המחוקק לא החריג את עבירות המס משיקולי השיקום שניתן לשקול לפי תיקון 113 לחוק העונשין. הנאשם עבר הליך גמילה משמעותי ומהתסקיר עולה כי הטלת עונש של מאסר בפועל עלולה להוביל לרגרסיה במצבו. מכאן המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן. הנאשם לא הסתבך בפלילים כבר 10 שנים. העבירות ישנות משנת 2008 - 2009, וחלף זמן רב מאז ביצוען. כתב האישום הוגש רק בשנת 2013, ללא כל הסבר, ולאחר מכן, בעקבות חקירות נוספות, הוגש כתב אישום מתוקן.

16. עוד הוסיפה וטענה, כי יש לקחת בחשבון, בקביעת העונש, טענות של הגנה מן הצדק, וזאת משום שלא הוגשו כתבי אישום נגד מקזזים אחרים בפרשייה הנדונה (ענ/2, ענ/3). לטענתה, גם אין מדיניות אחידה לגבי העמדה לדין של אנשי קש המעורבים באופן משני בעבירות שבוצעו, ובמקרים אחרים, לא הוגשו כתבי אישום נגד נאשמים שמיוחסות להם עבירות דומות.

17. הנאשם הוסיף בדברו האחרון, כי הוא התקדם בחייו ומבקש מבית המשפט לא להחזירו אחורה.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. קבעתי מתחם אחד למכלול העבירות, בהתאם לטיעון שהעלה בא כוח התביעה, והואיל ומכלול העבירות עניין בתקופה אחת ובמעורבים דומים.

20. כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הכלכלי של הציבור, קופת המדינה, והשוויון בנטל המס. הפגיעה בערכים המוגנים היא קשה וזאת משום היקף העבירות, מספרן, חומרת העבירות, הכוללות יסוד של מרמה והעלמת מס, והיקף המס שהועלם.

21. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות מס דומות הכוללות יסוד של מרמה והעלמת מס בסכומים דומים ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

- רע"פ 372/17 **מדינת ישראל נ' חורי** (18.1.17) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך ומסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת, לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף. המס שנוכה עמד על סכום של 1,274,707 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 60,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. גם הבקשה להרשות לערער שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

- רע"פ 5624/15 **מדינת ישראל נ' בראונר** (15.11.15) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדון, שימוש במרמה או תחבולה להתחמק מתשלום מס, קיום פנקסי חשבונות ורישומים כוזבים, ומרמה, לפי סעיף 117(ב) לחוק ערך מס מוסף. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 454,508 ₪. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 50,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. גם הבקשה להרשות לערער שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.
- עפ"ג (מרכז) 39990-02-15 **מדינת ישראל נ' מודן** (12.5.15) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, ועבירות של ניכוי מס תשומות לא כדון, לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף. סכום המס שנוכה עמד על סכום של 343,995 ₪. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 21 חודשים, מאסר על תנאי, וקנס בסכום של 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה ודחה את ערעור הנאשם והטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים.
- עפ"ג (ת"א) 24375-15-12 **מדינת ישראל נ' זרזבסקי** (16.6.13) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של העברת נכסים על מנת למנוע תשלום מס, לפי סעיפים 117(א) ו-117(ב) לחוק מס ערך מוסף. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 2.6 מיליון ₪. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי, וקנס בסכום של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות.
- ע"פ (חיפה) 54708-12-12 **מדינת ישראל נ' מט** (9.5.13) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי מס תשומות ללא מסמך וניהול פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף. מס התשומות עמד על סכום של 2,438,665 ₪. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, וקנס בסכום של 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות.
- ת"פ (פ"ת) 44536-09-12 **מדינת ישראל נ' חמוי** (11.3.14) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של עשיית שימוש במרמה ותחבולה על מנת להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף. המס הנובע מהדו"חות עמד על סכום של 1,020,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר הנע בין 6 ל-24 חודשים וקנס בשיעור 5 - 10 אחוזים מגובה המחדל. בין היתר בשל הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, הטיל בית המשפט על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 75,000 ₪.
- ע"פ (נצ') 1903-12-12 **אבו ריאש נגד מדינת ישראל** (19.3.13) - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בביצוע 9 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדון, לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף, בסכום כולל של 2,858,290 ₪, שהמס בגין הוא 404,822 ₪. בנוסף, הגיש הנאשם דוחות תקופתיים במסגרתם ניכה מס תשומות ללא תיעוד כדון בסכום כולל של 194,321 ₪ במטרה להתחמק מתשלום מס. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס על סכום של 40,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הופחת למאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות.

22. מטבע הדברים, הפסיקה המפורטת אינה דומה במדויק למקרה הנדון בפניי. כך למשל, ברוב פסקי דין מדובר היה במספר רב יותר של חשבוניות פיקטיביות. סכומי המס שהועלמו, פעמים גדולים יותר, ופעמים נמוכים יותר. העבירות אינן זהות. במקרה שלפניי, חלק מהעבירות הן עבירות סיוע, שבהן מטבע הדברים, הענישה פחותה. עם זאת, ניתן להסיק מתוך הפסיקה, בהתאמה לנסיבות העניין כאן, את מתחם הענישה הרלוונטי.

23. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשמים ביצעו 4 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך בסכום של 1,316,881 ₪, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס בנסיבות מחמירות, וזאת במהלך השנים 2008 - 2009; הנאשמים ביצעו 7 עבירות של סיוע לאחר להתחמק או להשתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב לו באמצעות חשבוניות פיקטיביות בסכום של 9,907,324 ₪, בתקופה שבין יום 30.6.08 ובין יום 30.12.08. סכום המס הנובע מהן הוא 1,329,557 ₪; הנאשמים ביצעו את העבירות תוך תכנון מוקדם. הנזק הכולל שנגרם לקופת המדינה הוא בסכום של 2,646,438 ₪. בהקשר זה, אין בידי לקבל את הסכומים שלהם טענה באת כוח הנאשם ושאינם מבוססים בכתב האישום המתוקן.

24. בקביעת מתחם הקנס לקחתי בחשבון הן את הנזק שגרם הנאשם לקופת המדינה והן את מצבו הכלכלי של הנאשם. מהמסמכים שהוגשו לבית המשפט עולה, כי ניתן צו כינוס בעניינו של הנאשם (ענ/3) ומצבו הכלכלי בכי רע.

לעניין מתחם הקנס יש להוסיף, כי אמנם יש רציונל בקביעת מתחם בשיעור מתוך ערך הנזק שגרם הנאשם לקופת המדינה, כעתירת התביעה. עם זאת, התביעה לא תמכה בפסיקה טיעון זה, לרבות השיעורים המדויקים. יתר על כן, התביעה גם לא הראתה כיצד טיעון זה עולה בקנה אחד עם סעיף 40 לחוק העונשין, המסמך את בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, ועל כך כבר עמדתי, לא אחת.

25. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר בפועל לתקופה הנעה בין 6 חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין 24 חודשים, וכן קנס הנע בין 10,000 ₪ ובין 100,000 ₪, ולצד זאת ענישה נלווית.

האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם?

26. האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום? התשובה על כך היא בשלילה. אמנם, תיקון 113 לא החרג מתוכו את העבירות הכלכליות, וחרוגה ממתחם העונש ההולם בהחלט אפשרית בהינתן שיקום ממשי. אולם, הנאשם לא עבר הליך ממשי של שיקום, ומתסקירי שירות המבחן עולה, כי גם לא שולב בהליך של טיפול. מכאן, שלכל היותר, ניתן לומר כי החל להתרחק מהעבריינות ומדרכי הרעה, והדבר ישמש כנסיבה בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

27. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי, בין היתר בעבירות כלכליות של זיוף, העתקת יצירה לשם מסחר וספרות בכרטיסי מופעים. לצד זאת, עומדים לחובתו גם עבירות אלימות, סמים ורכוש. עם זאת, מירב ההרשעות ישנות יחסית. עוד עומדת לחובתו של הנאשם אי הסרת המחדלים בתיק.

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו. אמנם, מתסקירו הראשון של שירות המבחן עולה, כי הנאשם התקשה תחילה לקחת אחריות מלאה ולהבין את חומרת מעשיו. אולם, בתסקירו המשלים עמד שירות המבחן על השינוי שחל בנאשם בהקשר זה, ועל התובנה שפיתח הנאשם למעשיו השליליים. יתר על כן, מתסקירי שירות המבחן עולה גם, כי הנאשם החל בשנים האחרונות להתרחק מעבריינות, מסר כי חדל לעשות שימוש בסמים, והדבר בא לידי ביטוי, בין היתר, בעובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים מאז כתב האישום שבנדון. שירות המבחן גם הוסיף, כי הטלת מאסר בפועל עלולה להוביל לרגרסיה במצבו, ומכאן המלצתו להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן.

28. כאן המקום להתייחס לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. העבירות מושא כתב האישום הן עבירות ישנות שבוצעו בין השנים 2008 - 2009. כתב האישום הוגש רק בשנת 2013, ללא כל הסבר, ולאחר מכן, בעקבות חקירות נוספות, הוגש כתב אישום מתוקן. משמעות הדבר, כי הנאשם נותן את הדין על מעשיו בחלוף 10 שנים מאז ביצוען. למעשה, אלמלא הזמן הרב שחלף, ניתן היה לומר, כי יש להטיל עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם והוא כולל מאסר בפועל ואף לתקופה ממשית. עם זאת, חלוף הזמן והשיהוי בהגשת כתב האישום - ללא הסבר של ממש - הוא נסיבה בעלת משקל של ממש שיש בה כדי להטות את הכף, לטובת הטלת מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד מאסר על תנאי וקנס (לחלוף הזמן כשיקול ממשי בהקלה בענישה ראו: ע"פ 7989/17 **דשקוב נ' מדינת ישראל** (18.4.18); ע"פ 7696/14 **גבריאלי נ' מדינת ישראל** (11.2.15); ע"פ 8421/12 **בן חיים נ' מדינת ישראל**, בסעיף 14 - 15 (29.9.13); לשיקול של חלוף הזמן בעבירות מס ראו, **ענין חמוי**, לעיל).

29. לא התעלמתי מטענות באת כוח הנאשם כי בקביעת העונש ההולם יש לקחת בחשבון גם טענות של הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית. עם זאת, לא די בטענה כי לא הוגשו כתבי אישום נגד גורמים אחרים שקיזזו חשבוניות בפרשייה הנדונה (ענ/2, ענ/3), או בטענה כי אין מדיניות אחידה לגבי העמדה לדין של אנשי קש המעורבים באופן משני בעבירות שבוצעו. לו ביקשה באת כוח הנאשם כי בית המשפט יתחשב באופן ממשי בטענות מסוג זה, היה עליה להניח מצע עובדתי מספק, שממנו ניתן היה ללמוד כי הנאשם הופלה ביחס לאחרים, שעניינם דומה. זאת לא עשתה, ומכאן, שאין בידי ליתן משקל לטענותיה בהקשר זה.

30. לאור כל האמור, למרות עברו הפלילי של הנאשם ואי הסרת המחדל, **ובעיקר בשל הזמן הרב שחלף בין ביצוע העבירות ובין הגשת כתב האישום**, בהצטרף לזמן שחלף מאז, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם. מכאן, שיש להטיל על הנאשם מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ומאסר על תנאי מרתיע. את עונש המאסר המקל יחסית, יש לאזן בקנס ובהתחייבות משמעותיים, למרות מצבו הכלכלי של הנאשם.

31. לאחר שהגעתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה קצרה, שלחתי אותו לממונה על עבודות שירות. תחילה, לא נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. אולם, בחוות

דעת עדכנית מיום 17.5.18, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

32. מכאן, שעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות הוא העונש ההולם את נסיבות העניין ונסיבותיו של הנאשם, ולצד זאת יש להטיל עליו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

33. לפיכך, אני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. מובהר בזאת לנאשם, כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל. **את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 30.7.18.**

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מס מסוג עוון במשך 3 שנים מהיום;

ד. הנאשם ישלם קנס בסכום של 50,000 ₪ או 500 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב- 100 תשלומים שווים ורצופים, הראשון החל מיום 1.6.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 10,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע למשך שנתיים מהיום. לא יחתום על התחייבות יאסר למשך 3 ימים.

34. על נאשמת 2 אני גוזרת את העונש הבא:

קנס בסכום של 200 ₪, שישולם לא יאוחר מיום 1.6.18.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

עותק ישלח לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ח, 24 מאי 2018, במעמד הצדדים.